

Boekbespreking - De islam in Europa: dialoog of clash (12.9.08)

Wonderlijk. Een dag na de presentatie van dit nieuwe boek van uitgeverij Van Halewijck lezen we op Wikipedia: Het boek verwekte door zijn islamkritische houding veel opschudding . Wie mag daar dan wel voor verantwoordelijk zijn? Het boek blijkt een samenraapsel te zijn van zeven artikelen onder redactie van Johan Sanctorum, die er zelf n van schreef, onder de titel Haalt het avondland de morgen?

Wikipedia, de internet-encyclopedie waarin mensen in de derde persoon over zichzelf mogen schrijven, noemt de cultuurfilosoof Sanctorum een typisch voorbeeld van een hybride, postmoderne intellectueel . Hij neemt dan ook, zegt Wikipedia, gedurfde standpunten in, die bepaalde taboes in het politiek-correcte denken doorbreken.

Zo vindt onze nieuwe Oswald Spengler dat in het avondland hoofddoekjes van moslimas, bijvoorbeeld, toch eigenlijk niet getolereerd hoeven te worden in onderwijs en openbare functies. Een moedig verzet tegen die mening van politiek correcten, die vinden dat de staat geen modedetails hoeft te verbieden of voor te schrijven.

In de modes van onze media is het politiek correct aan het worden om tegen die ouderwetse politieke correctheid te zijn. Het boegbeeld van de postmoderne politieke correctheid, Geert van Istendael, heeft dus eveneens een crypto-conservatief stuk geschreven voor het boek: Het masker van de dwang, de hoofddoeken-kwestie bekeken door de bril van een ex-gelovige . Dat ex-geloof in kwestie is in zijn geval wel het katholicisme, maar geloof is geloof, toch?

De enige (ex-)moslima in dit gezelschap van scribenten is de (ex-)Marokkaanse politica (ex sp.a, nu lijst Dedecker) Mimount Bousakla, die wijselijk het onderwerp van de hoofddoekjes laat rusten en een leuk artikel heeft geschreven over de eerste vrouw van de profeet van de islam, Khadidja, die volgens haar de verzwegen vrouw achter die mannengodsdienst zou zijn.

Om volledig te zijn vermelden we de overige min of meer islam-kritische auteurs: Benno Barnard, Rik Pinxten, Ludo Abbicht en Jan de Pauw. Alle bijdragen zijn heel goed geschreven, dat wel, maar waar gaat dit boek eigenlijk over? Meer over clash dan dialoog.

Een blik op de website van uitgeverij Van Halewijck verklaart veel. De vorig verschenen titel was Elke dag ergens voetbal , die daarvoor Het foute jongensboek (handleiding voor onfatsoenlijke jongens van 8 tot 88 jaar). Kortom, Van Halewijck wil geld verdienen met onderwerpen die goed in de markt liggen of daar gemakkelijk ingetild kunnen worden.

Het is des uitgevers goede recht, maar om hier gevoelige politieke of culturele thema's voor te nemen is een beetje , hoe zal ik het zeggen? een beetje neo-politiek correct, postmodern misschien. Vol marktwerking. Het bestaansrecht van dit boek is de commercie. Het kost 17,50 euro. Je leest het uit in de tijd van twee films in de bioscoop, 14 euro. Kies maar.

Ik zie ontzettend graag een mooi gezichtje in de omlijsting van een hoofddoek, zonder daarbij ooit aan religie of vrouwenonderdrukking te denken, zoals ex-gelovigen schijnen te doen. Bestaat er wel een hoofddoekjeskwestie, behalve in de media? Over de verbanden tussen religie, politiek en mode schrijf ik misschien een andere keer.

Tom Bouman

.